

Lieta C-498/20**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar
Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2020. gada 29. septembris

Iesniedzējtiesa:

Rechtbank Midden-Nederland (Nīderlande)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2020. gada 2. septembris

Prasītāji:

ZK kā JM tiesību pārņēmējs, *BMA Nederland BV* maksātnespējas procesa administrators

Atbildētāja:

BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG

Persona, kas iestājusies lietā:

Stichting Belangbehartiging Crediteuren BMA Nederland

Pamatlietas priekšmets

Maksātnespējas procesa administrators lūdz konstatēt, ka *BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG* (turpmāk tekstā – “*BMA AG*”) nav izpildījusi savu rūpības pienākumu pret tās zemākā līmeņa meitasuzņēmuma, maksātnespējīgās sabiedrības *BMA Nederland B.V.* (turpmāk tekstā – “*BMA NL*”) kreditoru kopumu, tādējādi tā ir rīkojusies nelikumīgi un ir atbildīga par kreditoru kopumam nodarītajiem zaudējumiem. Turklāt viņš lūdz konstatēt, ka *BMA AG* ir pienākums kreditoru kopuma interesēs maksātnespējīgās *BMA NL* mantai atlīdzināt zaudējumus kreditoru kopuma prasījumu pret *BMA NL* neatgūstamās daļas apmērā.

Stichting Belangbehartiging Crediteuren BMA Nederland (turpmāk tekstā – “*Stichting*”) lūdz konstatēt, ka *BMA AG* ir rīkojusies nelikumīgi i) pret visiem

BMA NL kreditoriem maksātnespējas procesā vai ii) pret kreditoriem, kuri paļāvās, ka *BMA NL* izpildīs pret tiem uzņemtās saistības, jo *BMA AG* šajā nolūkā *BMA NL* nodrošināja ar pietiekamu finansējumu, vai iii) pret kreditoriem, kuri būtu varējuši veikt pasākumus, lai nepieļautu, ka to prasījumi pret *BMA NL* paliek neizpildīti, ja viņi būtu iepriekš zinājuši, ka *BMA AG* pārtrauks turpmāku finansējumu. *Stichting* arī lūdz, lai *BMA AG* kā trešajai personai tiktu piespriests nokārtot katra *BMA NL* kreditora prasījumu pilnā apjomā (ieskaitot procentus) pēc pirmā pieprasījuma.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Savienības tiesību interpretācija, LESD 267. pants

Prejudiciālie jautājumi

1. jautājums

a) Vai frāze “tās vietas [...], kur iestājies [...] notikums, kas rada kaitējumu” Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (pārstrādāta redakcija) (OV 2012, L 351, 1. lpp., turpmāk tekstā – “Briseles Ia regula”) 7. panta 2. punktā ir jāinterpretē tādējādi, ka “vieta, kur iestājies kaitējumu radījušais notikums” (*Handlungsort*) ir tās sabiedrības juridiskās adreses atrašanās vieta, kura nevar apmierināt savu kreditoru prasījumus, ja šī neatgūstamība ir balstīta uz to, ka šīs sabiedrības galvenā mātessabiedrība nav izpildījusi rūpības pienākumu pret šiem kreditoriem?

b) Vai Briseles Ia regulas 7. panta 2. punktā izmantotā frāze “tās vietas [...], kur iestājies [...] notikums, kas rada kaitējumu” ir jāinterpretē tādējādi, ka “vieta, kur ir materializējušies zaudējumi” (*Erfolgsort*) ir tās sabiedrības juridiskās adreses atrašanās vieta, kura nevar apmierināt savu kreditoru prasījumus, ja šī neatgūstamība ir balstīta uz to, ka šīs sabiedrības galvenā mātessabiedrība nav izpildījusi rūpības pienākumu pret šiem kreditoriem?

c) Vai ir vajadzīgi papildu apstākļi, kas pamato to, ka jurisdikcija ir sabiedrības, kura nespēj apmierināt prasījumus, juridiskās adreses tiesai, un, ja jā, tad kādi?

d) Vai, lai noteiktu kompetento tiesu saskaņā ar Briseles Ia regulas 7. panta 2. punktu, ir nozīme apstāklim, ka sabiedrības, kura nevar apmierināt savu kreditoru prasījumus, Nīderlandes maksātnespējas procesa administrators, pildot savu likumā noteikto maksātnespējīgā parādnieka mantas realizācijas uzdevumu, un kreditoru kopuma interesēs (bet ne to vārdā) ir iesniedzis prasību par zaudējumu atlīdzību saistībā ar atbildību par neatļautu darbību? Šāda prasība nozīmē, ka netiek pārbaudīta atsevišķo kreditoru individuālā situācija un ka

trešajai personai, pret kuru celta prasība, salīdzinājumā ar maksātnespējas procesa administratoru nav pieejami visi aizstāvības pamati, kas, iespējams, būtu bijuši tā rīcībā pret katru atsevišķo kreditoru.

e) Vai, lai noteiktu kompetento tiesu saskaņā ar Briseles Ia regulas 7. panta 2. punktu, ir nozīme apstāklim, ka daļas no kreditoriem, kuru interesēs maksātnespējas procesa administrators ir iesniedzis prasību, domicils neatrodas Eiropas Savienības teritorijā?

2. jautājums

Vai atbilde uz pirmo jautājumu ir atšķirīga, ja runa ir par prasību, ko iesniedzis fonds, kura mērķis ir pārstāvēt to kreditoru kolektīvās intereses, kas ir cietuši zaudējumus pirmā jautājuma izpratnē? Šādas kolektīvas prasības sekas ir tādas, ka attiecīgajā tiesvedībā netiek konstatēts a) kur atrodas šo kreditoru domicils, b) kādos īpašos apstākļos ir radušies attiecīgo kreditoru prasījumi pret sabiedrību, un c) vai pret atsevišķajiem kreditoriem pastāv rūpības pienākums iepriekš minētajā izpratnē un vai tas nav ticis izpildīts.

3. jautājums

Vai Briseles Ia regulas 8. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesa, kas izskata sākotnējo prasību, atceļot savu lēmumu, ar kuru tā ir atzinusi, ka tās jurisdikcijā ir izskatīt šo lietu, automātiski zaudē jurisdikciju izskatīt tiesvedībā iesaistījušās trešās personas iesniegto prasību?

4. jautājums

a) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 864/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (OV 2007, L 199, 40. lpp., turpmāk tekstā – “Romas II regula”) 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka “valsts, kurā radies kaitējums” ir valsts, kurā atrodas tās sabiedrības juridiskā adrese, kura nevar atlīdzināt zaudējumus, kurus cietuši ir šīs sabiedrības kreditori iepriekš minētās rūpības pienākuma neizpildes dēļ?

b) Vai, lai noteiktu šo valsti, nozīme ir apstāklim, ka prasības ir iesniedzis maksātnespējas procesa administrators, pildot savu likumā noteikto maksātnespējīgā parādnieka mantas realizācijas uzdevumu un kolektīvo interešu pārstāvis kreditoru kopuma interesēs (bet ne to vārdā)?

c) Vai, lai noteiktu šo valsti, nozīme ir apstāklim, ka daļas kreditoru domicils neatrodas Eiropas Savienības teritorijā?

d) Vai apstākļi, ka starp maksātnespējīgo Nīderlandes sabiedrību un tās galveno mātes sabiedrību bija noslēgti finansēšanas nolīgumi, kuros ar vienošanos par jurisdikcijas noteikšanu tika noteikta Vācijas tiesu jurisdikcija un atzīts, ka piemērojami ir Vācijas tiesību akti, nozīmē to, ka apgalvotajai BMA AG

neatļautajai darbībai saskaņā ar Romas II regulas 4. panta 3. punktu acīmredzami ir ciešāka saikne ar citu valsti, kas nav Nīderlande?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Padomes Regula (EK) Nr. 1346/2000 (2000. gada 29. maijs) par maksātnespējas procedūrām (OV 2000, L 160, 1. lpp., turpmāk tekstā – “Maksātnespējas regula”), 3. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 864/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (OV 2007, L 199, 40. lpp., turpmāk tekstā – “Roma II regula”), 4. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2012, L 351, 1. lpp., turpmāk tekstā – “Briseles Ia regula”), 7. panta 2. punkts, 8. panta 1. un 2. punkts

Spriedumi, 2013. gada 18. jūlijs, *ÖFAB*, C-147/12, EU:C:2013:490 (turpmāk tekstā – “spriedums *ÖFAB*”), 2015. gada 21. maijs, *CDC Hydrogen Peroxide*, C-352/13, EU:C:2015:335 (turpmāk tekstā – “spriedums *CDC*”), un 2019. gada 6. februāris, *NK*, C-535/17, EU:C:2019:96 (turpmāk tekstā – “spriedums *NK*”)

Atbilstošās valsts tiesību normas

Burgerlijk Wetboek (Nīderlandes Civillikums, turpmāk tekstā – “BW”)

BW 3:305a. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

“1. Fonds vai apvienība ar pilna apjoma tiesībspēju var celt prasību, lai aizsargātu līdzīgas citu personu intereses, ja vien tas vai tā pārstāv šīs intereses saskaņā ar saviem statūtiem.”

Maksātnespējas procesa administratora pilnvaras iesniegt tā saucamo Peeters/Gatzen prasību

Hoge Raad (Nīderlandes Augstākā tiesa) 1983. gada 14. janvāra spriedumā lietā *Peeters/Gatzen*, NL:HR:1983:AG4521, pirmo reizi tika nospriests, ka maksātnespējas procesa administrators var izvirzīt prasījumus par zaudējumu atlīdzināšanu saistībā ar atbildību par neatļautu darbību pret trešo personu, kura ir piedalījies zaudējumu radīšanā maksātnespējīgā parādnieka kreditoriem, pat ja maksātnespējīgajam parādniekam pašam šādu tiesību nebija. Kad maksātnespējas procesa administrators iesniedz šādu *Peeters/Gatzen* prasību, viņš pārstāv kreditoru kopuma intereses. Viņš iesniedz prasību to interesēs, un gūtie ieņēmumi tiek iekļauti parādnieka mantā.

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Nīderlandes sabiedrība *BMA NL* bija specializējusies pārtikas rūpniecības iekārtu ražošanā un pārdošanā. Šīs sabiedrības vienīgais akcionārs bija *BMA Groep B.V.* (turpmāk tekstā – “*BMA Groep*”), kas savukārt 100 % apmērā piederēja Vācijas sabiedrībai *BMA AG*. *BMA Groep* bija pilnvarota iecelt un atlaist *BMA NL* vadītājus. Noteiktos periodos *BMA AG* darbinieki bija iecelti par statūtos noteiktajiem *BMA NL* vadītājiem. Svarīgu *BMA NL* vadības lēmumu un darbību gadījumā bija pienākums tos iesniegt *BMA Groep* apstiprināšanai, kas savukārt lūdza *BMA AG* apstiprinājumu.
- 2 Laika posmā no 2004.–2011. gadam *BMA AG* piešķīra *BMA NL* aizdevumus kopumā 38 miljonu EUR apmērā. Finansēšana tika veikta, izmantojot bankas kontu, kas *BMA NL* bija *Deutsche Bank Nederland B.V.*. Turklāt *BMA AG* arī galvoja par *BMA NL* saistībām un veica ieguldījumus tās kapitālā.
- 3 Kad 2012. gada sākumā *BMA AG* pārtrauca sniegt finansiālu atbalstu, *BMA NL* lūdza uzsākt maksātnespējas procesu. 2012. gada 3. aprīlī *BMA NL* tika pasludināta par maksātnespējīgu. Mantas aktīvi nav pietiekami, lai (pilnībā) apmierinātu visus kreditoru prasījumus. 71 % no provizoriski atzīto nenodrošināto prasījumu kopsummas attiecas uz Vācijas kreditoriem, galvenokārt pašu *BMA AG* un citām Vācijā reģistrētām sabiedrībām, kas pieder *BMA AG* grupai. Pārējie kreditori, kuru prasījumi nav apmierināti, ir reģistrēti dažādās valstīs: Nīderlandē, citās Eiropas Savienības dalībvalstīs un valstīs ārpus Eiropas Savienības.
- 4 Tā rezultātā maksātnespējas procesa administrators kreditoru kopuma interesēs iesniedzējtiesā iesniedza *Peeters/Gatzen* prasību pret *BMA AG*. Ar 2018. gada 23. maija nolēmumu iesniedzējtiesa atzina, ka saskaņā ar Maksātnespējas regulas 3. pantu tai ir jurisdikcija lemt par šo prasību.
- 5 2016. gada 21. jūnijā tika dibināta *Stichting*, kuras mērķis ir pārstāvēt to *BMA NL* kreditoru intereses, kuri cieta zaudējumus *BMA AG* rīcības dēļ. Tā noslēdza pievienošanās līgumus ar vairāk nekā 50 kreditoriem, kuru kopējie prasījumi veido aptuveni 40 % no visiem atzītajiem nenodrošinātajiem to kreditoru prasījumiem, kas nav saistīti ar *BMA AG*.
- 6 2018. gada 15. augustā *Stichting* iesniedzējtiesā lūdza atļauju iestāties lietā tiesvedībā starp maksātnespējas procesa administratoru un *BMA AG*. Ar 2019. gada 30. janvāra lēmumu iesniedzējtiesa apmierināja pieteikumu un šajā lēmumā atzina, ka saskaņā ar Briseles Ia regulas 8. panta 2. punktu tai ir jurisdikcija izskatīt prasību ar trešo personu piedalīšanos. Saskaņā ar šo tiesību normu atbildētāju tiesvedībā ar trešo personu piedalīšanos var iesūdzēt tiesā, kurā ir celta sākotnējā prasība.
- 7 *BMA AG* lūdza iesniedzējtiesu pārskatīt 2018. gada 23. maija un 2019. gada 30. janvāra spriedumus, ņemot vērā 2019. gada 6. februāra spriedumu lietā *NK*. Šajā spriedumā Tiesa ir norādījusi, ka maksātnespējas procesa administrators ierosināta *Peeters/Gatzen* prasība ietilpst nevis Maksātnespējas regulas, bet gan

drīzāk Briseles Ia regulas (priekšteces) piemērošanas jomā. Iesniedzējtiesa uzskata, ka šī iemesla dēļ tās 2018. gada 23. maija lēmumu patiešām nevar atstāt spēkā, taču jautā, vai tai ir jāpaziņo, ka tai nav jurisdikcijas, vai arī no Briseles Ia regulas attiecīgā gadījumā izriet alternatīva jurisdikcija.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

Vispārīgi

- 8 Gan maksātnespējas procesa administrators, gan *Stichting* uzskata, ka *BMA AG* esot rīkojusies nelikumīgi pret *BMA NL* kreditoru kopumu vai daļu no kreditoriem. Šajā sakarā maksātnespējas procesa administrators norāda, ka *BMA AG* esot izveidojusi un uzturējusi riskantu finanšu struktūru, kas noveda pie *BMA NL* nepietiekamas kapitalizācijas un pašu kapitāla samazināšanās. *BMA AG* bija radījusi kreditoriem nepareizu priekšstatu, ka tās zemākā līmeņa meitassabiedrība *BMA NL* ir kredīspējīga, kā rezultātā tā varēja turpināt uzņemties saistības.
- 9 Pēc gadiem ilga neierobežota likviditātes atbalsta *BMA AG* pēkšņi pārtrauca *BMA NL* finansēšanu, kas neizbēgami izraisīja tās maksātnespēju. Ne izveidojot finanšu struktūru, ne to turpinot vai izbeidzot, tā neesot nēmusi vērā *BMA NL* kreditoru kopuma intereses. Tādēļ tā neesot pildījusi rūpības pienākumu, kas tai esot bijis pret šiem kreditoriem, jo tā esot bijusi cieši saistīta ar *BMA NL*, un tai potenciāli bija iespējams iejaukties. Proti, tai esot bijusi skaidra izpratne par *BMA NL* uzņēmējdarbības (finanšu) politiku un darījumiem un kontrole pār tiem.
- 10 Arī *Stichting* norāda, ka kreditori esot paļāvušies uz to, ka *BMA NL* izpildīs savas saistības pret tiem, jo *BMA AG* tam (arī turpmāk) nodrošinās pietiekamu finansējumu. Tā kā tās galvenā mātessabiedrība pēkšņi pārtrauca finansējumu, kreditori nevarēja savlaicīgi veikt pasākumus, lai nepieļautu, ka viņu prasījumi pret šo Nīderlandes sabiedrību paliek neizpildīti.
- 11 *Stichting* un maksātnespējas procesa administrators prasību pamats ir vienāds. Tomēr maksātnespējas procesa administrators uzskata, ka *BMA AG* zaudējumu atlīdzība *BMA NL* pret kreditoriem esošo nenokārtoto saistību apmērā ir jāiekļauj *BMA NL* mantā, savukārt *Stichting* ieskatā šī zaudējumu atlīdzība jāizmaksā tieši attiecīgajiem kreditoriem. *Stichting* iesniegtā prasība ir kolektīva prasība BW 3:305.a panta izpratnē.
- 12 Turklāt lietas dalībnieku viedokļi atšķiras attiecībā uz Briseles Ia regulas 7. panta 2. punkta piemērošanu. Saskaņā ar šo tiesību normu lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu, personu var iesūdzēt tās vietas tiesās, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu. Šī vieta nozīmē gan vietu, kur ir radies kaitējums (*Erfolgsort*), gan vietu, kur iestājies notikums, kas ir cēloņsakarīgi saistīts ar kaitējumu (*Handlungsort*).

- 13 Maksātnespējas procesa administratoram un *BMA AG* ir atšķirīgs viedoklis arī jautājumā par to, kuras valsts tiesību akti ir piemērojami saskaņā ar Romas II regulas 4. panta 1. punktu. Saskaņā ar šo tiesību normu tiesību akti, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām, kuras izriet no neatļautas darbības, ir tās valsts tiesību akti, kurā radies kaitējums (*Erfolgsort*), neatkarīgi no tā, kurā valstī iestājies notikums, kas radījis kaitējumu (*Handlungsort*), un neatkarīgi no tā, kurā valstī vai kurās valstīs radušās netiešas minētā notikuma sekas.

Maksātnespējas procesa administratora argumenti attiecībā uz Nīderlandes tiesu jurisdikciju un piemērojamiem tiesību aktiem

- 14 Maksātnespējas procesa administrators norāda, ka saskaņā ar Briseles Ia regulas 7. panta 2. punktu Nīderlandes tiesām ir jurisdikcija lemt par viņa prasījumiem. Atsaucoties uz spriedumu *ÖFAB*, viņš apgalvo, ka *Handlungsort* atrodas Nīderlandē. Proti, *BMA AG* neatļautās darbības pamatā ir strukturāli nepietiekama *BMA NL* pašu kapitāla izveide un uzturēšana. Šī darbība esot tikusi veikta Nīderlandē, jo *BMA NL* juridiskā adrese esot bijusi Nīderlandē, un tā savu uzņēmējdarbību esot veikusi šajā valstī, un tādēļ, ka tās atlikušais kapitāls atrodas tur.
- 15 Maksātnespējas procesa administrators uzskata, ka Nīderlande ir jāuzskata arī par *Erfolgsort*, jo sākotnējais kaitējums, kas radies kreditoru kopumam, ir iestājies Nīderlandē. Proti, šis sākotnējais kaitējums atbilst *BMA NL* kapitāla samazinājumam, kas nozīmē, ka samazinās iespēja no mantas apmierināt [prasījumus]. Ar to ir saistīts atsevišķo kreditoru galīgais kaitējums. Maksātnespējas procesa administrators uzskata, ka apstākļi, ka *Erfolgsort* atrodas Nīderlandē, ir ne tikai iemesls, kāpēc Nīderlandes tiesas ir jāuzskata par tām, kurām ir jurisdikcija lemt par viņa prasījumiem, bet arī nozīmē to, ka ir piemērojami Nīderlandes tiesību akti.

BMA AG argumenti attiecībā uz Nīderlandes tiesu jurisdikciju un piemērojamiem tiesību aktiem

- 16 *BMA AG* uzskata, ka jurisdikcija lemt par maksātnespējas procesa administratora un *Stichting* prasījumiem ir nevis Nīderlandes, bet gan Vācijas tiesām. Pamatnoteikums, saskaņā ar kuru jurisdikcija ir atbildētāja domicila tiesai, ir jāinterpretē šauri. Turklāt jurisdikcija lemt par prasījumu ir jānosaka katram prasījumam atsevišķi, nevis prasījumu kopumam, kā tas ir, piemēram, *Peeters/Gatzen* prasības vai kolektīvās prasības gadījumā.
- 17 *BMA AG* ieskatā Nīderlandi nevar uzskatīt ne par *Handlungsort*, ne par *Erfolgsort*. *Handlungsort* neatrodas Nīderlandē, jo *BMA AG* visas apgalvotās darbības esot veikusi Vācijā, kur esot tās juridiskā adrese. Turklāt lielākā *BMA NL* saistību daļa (71 %) attiecoties uz Vācijā reģistrētiem kreditoriem. Nīderlandi nevarot uzskatīt arī par *Erfolgsort*, jo runa esot tikai par finansiāliem zaudējumiem, kuri, nepastāvot papildu apstākļiem, nevarot tikt attiecināti uz *BMA NL* aktīvu atrašanās vietu.

- 18 *BMA AG* ieskatā esot piemērojami Vācijas tiesību akti, jo tā Vāciju uzskata par *Erfolgsort*.

Stichting argumenti attiecībā uz Nīderlandes tiesu jurisdikciju

- 19 *Stichting* nav paudusi nostāju par piemērojamajiem tiesību aktiem. Attiecībā uz jautājumu par jurisdikciju tā norāda, ka Nīderlandes tiesām ir jurisdikcija lemt par tās prasījumiem. Ja būtu jāuzskata, ka iesniedzējtiesai nav jurisdikcijas lemt par maksātnespējas procesa administratora izvirzītajiem prasījumiem, tas vēl nenozīmē, ka tai arī nav jurisdikcijas attiecībā uz tās kā tiesvedībā iestājušās trešās personas prasījumiem. Proti, saskaņā ar valsts procesuālajām tiesībām tiesai principā esot saistoši galīgie nolēmumi, kā, piemēram, atļauja *Stichting* iestāties tiesvedībā kā trešajai personai saskaņā ar Briseles Ia regulas 8. panta 2. punktu.
- 20 *Stichting* uzskata, ka šajā gadījumā Nīderlandes tiesu jurisdikcija varot tikt pamatota arī ar Briseles Ia regulas 8. panta 1. punktu, jo (Nīderlandē reģistrētā) maksātnespējas procesa administratora iesniegto prasību apmierināšana esot atkarīga no *Stichting* pret *BMA AG* izvirzīto prasījumu pamatotības vai nepamatotības. Tādēļ starp abām prasībām pastāv pietiekami cieša saikne.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojuma izklāsts

- 21 Pamatlietā nav viegli noteikt, kur atrodas *Handlungsort* un *Erfolgsort*. Papildus *Handlungsort* ir svarīgi zināt *Erfolgsort*, lai noteiktu, kurai tiesai ir jurisdikcija izskatīt prasību saistībā ar atbildību par neatļautu darbību. Turklāt *Erfolgsort* principā ir noteicošais, lai attiecībā uz atbildību par neatļautu darbību noteiktu piemērojamus tiesību aktus.
- 22 Attiecībā uz *Handlungsort* *BMA AG* tiek pārmests, ka tā nav izpildījusi savu rūpības pienākumu pret kreditoru kopumu. Rīcība, kas tai faktiski tika pārņemta, bija (maksātnespējas procesa administratora ieskatā riskanta) tās Nīderlandē reģistrētās zemākā līmeņa meitassabiedrības finansēšanas uzsākšana un turpināšana, šīs finansēšanas pārtraukšana un šīs zemākā līmeņa meitassabiedrības kreditoru savlaicīga neinformēšana par šo pārtraukšanu. Ja, lai noteiktu *Handlungsort*, par pamatu ņem vietu, kur tika pieņemti lēmumi par *BMA AG* izvēlētā finansēšanas veida uzsākšanu, turpināšanu un pārtraukšanu, par *Handlungsort*, šķiet, varētu uzskatīt Vāciju. Proti, runa ir par lēmumiem, kurus pieņēma *BMA AG* valde galvenajā birojā Vācijā.
- 23 Savukārt spriedumā *ÖFAB* par līdzīgu gadījumu, kurā sabiedrības kreditoriem bija radīti zaudējumi, jo šīs sabiedrības akcionārs bija ļāvis tai turpināt savu uzņēmējdarbību, lai gan tai nebija pietiekama kapitāla, Tiesa ir nospriedusi, ka notikuma, kas izraisīja kaitējumu, vieta ir tā vieta, ar kuru ir saistītas šīs sabiedrības veiktā uzņēmējdarbība, kā arī finansiālā situācija, kas saistīta ar šo uzņēmējdarbību.

- 24 Lieta, kurā tika pasludināts spriedums *ÖFAB*, attiecās uz apgalvotu atbildētajam noteiktu tādu kontroles pienākuma neizpildi pret sabiedrību, kas bija jāveic sabiedrības juridiskās adreses atrašanās vietā. Tomēr šajā lietā nav tik viegli noteikt vietu, kur iestājies kaitējumu radījušais notikums. Proti, runa ir par dažādiem pamatā esošiem apgalvojumiem, no kuriem katrs attiecas uz darbībām dažādās dalībvalstīs. Atkarībā no attiecīgā apgalvojuma var uzskatīt, ka *Handlungsort* atrodas Vācijā, Nīderlandē vai valstīs, kurās ir reģistrēti kreditori.
- 25 Iesniedzējtiesa uzskata, ka, tāpat kā lietā, kurā tika pasludināts spriedums *ÖFAB*, pastāv cieša saikne starp prasību pamatlietā un (šajā gadījumā) Nīderlandes tiesām, jo kaitējuma būtība ir tāda, ka Nīderlandes sabiedrības kreditoru prasījumi nav atgūstami. Nīderlandes tiesas vislabāk var novērtēt, kādas sekas ir Vācijas galvenās mātesabiedrības rīcībai attiecībā uz Nīderlandes sabiedrību, jo *BMA NL* kreditoriem sniegtais pamatpakalpojums (pārtikas rūpniecības iekārtu ražošana) ir sniegts Nīderlandē, un Nīderlandē reģistrētajam maksātnespējas procesa administratoram ir informācija par šīs sabiedrības finansiālo stāvokli un kreditoru prasījumiem.
- 26 Pamatlietas īpatnība ir tajā, ka prasījumus ir izvirzījušas nevis attiecīgi cietušās personas, bet gan maksātnespējas procesa administrators cietušo personu "interesēs". Šajā kontekstā iesniedzējtiesa atsaucas uz spriedumu *CDC*. Lietā, kurā tika pasludināts šis spriedums, cietušās personas bija cedējušas savus prasījumus sabiedrībai, kas nodarbojas ar prasījumu piedziņu tiesas ceļā. Tiesa uzskata, ka sākotnējo kreditoru veikta prasījumu cesija pati par sevi nevar ietekmēt tiesas jurisdikcijas noteikšanu saskaņā ar Briseles Ia regulas (iepriekšējo) 7. panta 2. punktu, līdz ar to notikums, kas rada kaitējumu, ir jānosaka atsevišķi attiecībā uz katru prasījumu par zaudējumu atlīdzību neatkarīgi no tā iespējamās cesijas vai apvienošanas.
- 27 Iesniedzējtiesa jautā, vai spriedumā *CDC* izstrādātie stingrie noteikumi ir piemērojami arī tam, lai noteiktu *Handlungsort* tādas prasības gadījumā, kuru iesniedz maksātnespējas procesa administrators kreditoru kopuma interesēs, jo šajā ziņā tā nav prasījumu cesija vai apvienošana, bet tikai kolektīvo interešu pārstāvība, pamatojoties uz maksātnespējas procesa administratora likumā noteikto maksātnespējīgā parādnieka mantas realizācijas uzdevumu. Tā arī jautā, vai stingrie noteikumi ir piemērojami kolektīvai prasībai, kāda ir *Stichting* saskaņā ar *BW 3:305.a* pantu iesniegtā prasība. Proti, arī šajā gadījumā runa ir tikai par kolektīvu interešu pārstāvēšanu, nevis par prasījumu cesiju vai apvienošanu.
- 28 Šajā gadījumā ir grūti noteikt *Erfolgsort*, jo nav skaidrs, kur radies sākotnējais kaitējums. Tomēr iesniedzējtiesa sliecas uzskatīt, ka *BMA NL* aktīvu (maksātnespējīgā parādnieka mantas) vietu var uzskatīt par vietu, kur kreditoru kopumam nodarīts sākotnējais kaitējums, jo kreditoriem *BMA AG* rīcības rezultātā kaitējums radās tikai pēc tam, kad *BMA NL* aktīvi, pamatojoties uz to, ka *BMA AG* pārtrauca finansēšanu, tika ietekmēti negatīvi.

- 29 Turpinājumā iesniedzējtiesa jautā, vai noteikums, kas izstrādāts spriedumā *CDC* attiecībā uz Briseles Ia regulas 8. panta 1. punkta (priekšteča) piemērošanu, saskaņā ar kuru attiecības starp prasībām, kas celtas pret vairākiem atbildētājiem, ir jāizvērtē, ņemot vērā prasības iesniegšanas datumu, un vēlāk iestājušies apstākļi tajā neko nemaina, attiecas arī uz prasību ar trešo personu piedalīšanos šīs regulas 8. panta 2. punkta izpratnē. Ja tas tā būtu, jurisdikcija lemt par prasību ar trešo personu piedalīšanos ir jāizvērtē, ņemot vērā datumu, kurā tā ir tikusi iesniegta.
- 30 Atbilde uz šo jautājumu šajā gadījumā ir būtiska, jo iesniedzējtiesa sākumā saskaņā ar Maksātnespējas regulas 3. pantu nepamatoti ir atzinusi savu jurisdikciju izskatīt maksātnespējas procesa administratora prasību. Atbildot noraidoši uz šo jautājumu, šis nepareizais lēmums automātiski nozīmētu, ka iesniedzējtiesa zaudē savu ar Briseles Ia regulas 8. panta 2. punktu pamatoto jurisdikciju attiecībā uz *Stichting* iesniegto prasību par trešās personas iestāšanos lietā un tai vēlāk būtu jālemj, vai tās jurisdikcijai ir cits pamats. Savukārt, ja iepriekš spriedumā *CDC* minētais noteikums ir jāpiemēro prasībai par trešās personas iestāšanos lietā Briseles Ia regulas 8. panta 2. punkta izpratnē, iesniedzējtiesa saskaņā ar šo tiesību normu saglabā jurisdikciju lemt par *Stichting* iesniegto prasību. Proti, šī prasība tika iesniegta pēc tam, kad iesniedzējtiesa bija atzinusi savu jurisdikciju attiecībā uz maksātnespējas procesa administratora iesniegto sākotnējo prasību.
- 31 Visbeidzot, iesniedzējtiesa jautā, vai, nosakot piemērojamos tiesību aktus, ir nozīme apstāklim, ka kreditoru kopumam nodarīto kaitējumu daļēji izraisīja tas, ka *BMA AG* vairs neslēdza finansēšanas nolīgumus ar savu zemākā līmeņa meitassabiedrību *BMA NL*, kuros bija paredzēta Vācijas tiesību aktu piemērošana. Tā jautā, vai šajā ziņā tas ir apstāklis Romas II regulas 4. panta 3. punkta izpratnē, no kura izriet, ka neatļautajai darbībai ir ciešāka saikne ar citu valsti, kas nav Nīderlande.